

Å LAJFKY

ÅĀEtrtek, 23 duben 2020

RÅ;d bych vÅ;im pÅ™edloÅ½il jednu hezkou vzpomÅ-nku, kterou na setkÅ;nÅ- Å;tudentÅ- po vÅ-ce jak padesÅ;ti letech vyprÅ; mÅ; kamarÅ;dka, spoluÅ½aÅ•ka Jitka. JednÅ; se o jejÅ- mlÅ;dÅ- â€“ a nejen jejÅ-, ale i jejÅ- maminky. TÅ™eba to i vÅ;im nÅ;co pÅ™ipomene. VyprÅ;vÅ;la, jak maminka, kdyÅ½ mÅ;la dobrou nÅ;ladu, takovou tu moldÅ;inkovou, jim Å™mÅ-kala pÅ™mÅ-bÅ;h z ona byla mladÅ;, krÅ;tce vdanÅ; a tÅ;snÅ; po skonu svÅ© maminky, tedy jejÅ- babiÅ•ky.

â€žZdÅ; dili jsme tehdy dÅ™m po mÅ© mamince, kterÅ; mne opustila a tÅ-m pÅ;idem mne hodila do vody a musela jsem plavat. DÅ™m jsme se s manÅ½elem rozhodli rekonstruovat. ChtÅ;li jsme si splnit sen a po Å°pravÅ;ich se do domu nastÅ;hovat, prostÅ; mÅ-t koneÅ•nÅ; nÅ;co svÅ©ho.

ÅĀekÅ;me na IÅ©to a oba si bereme dovolenou. MÅ-sto na dovolenou k moÅ™mi do NDR se s elÅ;inẽm pouÅ;itÅ-me do vyklÅ-zenÅ- vÅ;eho moÅ½nÅ©ho haraburdÅ-. Sklep nÅ;im dal zabrat, ale neotÅ;ilÅ-me, vrhÅ;ime se se vÅ;Å- vervou na pÅ-du. ZÅ-rala jsem, co tam bylo nÅ;dhernÅ½ch vÅ;cÅ-, pÅ™ipomÅ-najÅ-cÅ- starÅ© Å•asy. MIÅ;dÅ- a dÅ;tstvÅ- maminky.

ProhlÅ-Å½enÅ- pÅ-dnÅ-ch pokladÅ- nebralo konce, nakonec na Å™adu pÅ™iÅ;el i velkÅ½ proutÅ;nÅ½ koÅ;ji. To bylo teprve pÅ™ekvapenÅ- â€“ krÅ;snÅ© starÅ© sklenÅ;nÅ© vÅ;inoÅ•nÅ- ozdoby, sbÅ-rka starÅ½ch nÅ;lepek od sirek i sbÅ-rka nÅ;jakÅ½ch znÅ;mek.

OvÅ;em pokladem Å•Å-slo jedna se staly docela zachovalÅ© brusle na kliÅ•ku â€“ Å;lajfky. Ihned se mi vybavilo vyprÅ;vÅ;nÅ- maminky, Å½e jako malÅ; holka si s klukama ty Å;lajfky naÅ;li na sklÅ;dce Å;rotu, a byly tam i s kliÅ•kama. Po jejich vyÅ;itÅ;nÅ- pak chodili bruslit na zamrzlÅ½ zÅ;meckÅ½ rybnÅ-Å•ek.

MusÅ-m se pÅ™iznat, Å½e bruslenÅ- na tÅ;chto prapodivnÅ½ch bruslÅ-ch si do dnes neumÅ-m pÅ™edstavitâ€!

VzpomÅ-nÅ;im si jeÅ;itÅ;, Å½e maminka nÅ;im Å™mÅ-kala, Å½e stÅ;la na nich jen pÅ;irkrÅ;it, takÅ½e si jich ani moc neuÅ½ila, i kdyÅ½ jÅ- byly drahÅ©. TatÅ-nek se totiÅ½ nedoÅ½il jara, maminka na vÅ;e nestaÅ•ila, takÅ½e nedalo se nic dÅ;lat a musela jÅ- hodnÅ; pomÅ;hat. Tak jÅ- skonÅ•ily bezstarostnÅ© dny dÅ;tstvÅ-, musela se starat o bratry, kteÅ™mÅ- byli jeÅ;itÅ; kluky a pomahala i v hospodÅ;Å™stvÅ-. A ty zÅ;itÅ-cÅ- Å;lajfky mÅ-sto na botÅ;ich a sebe krouÅ½cÅ- na nich ledÅ;, musela oÅ½elet, a skonÅ•ily v koÅ;ji na pÅ-dÅ;.

A pak maminka jeÅ;itÅ; Å™mÅ;ekla: â€žVÅ;Å™mte nebo nevÅ;Å™mte, ale Å•asto se mi zdÅ;vÅ;ji, Å½e se na nich prohÅ;nÅ-m u nÅ;js na rybnÅ-ce, vytÅ;Å-m piruety, skoky mi nedÅ;lajÅ- potÅ-Å½e, mÅ© dlouhÅ© vlasy za mnou vlejÅ- â€“ jsem krasobruslaÅ™ka. No, takovÅ© jsem mÅ-vala pÅ™ekrÅ;snÅ© snyâ€!â€œ

JeÅ;itÅ; dnes, a to uÅ½ i jÅ; jsem starÅ;ji bÅ;ba, si Å•asto tu mladou maminku v duchu pÅ™edstavuji, jak baletÅ- na nÅ;im rybnÅ-ku, vlejÅ- za nÅ- vlasy a je Å;Å;astnÅ;.

A tak jsem i jÅ; ty

prapodivn  brusle tak vyc dila, uložila -
jsou celá ta ta n  talisman. V m, že nám i na jemu domu přinesly
trochu toho klidu a  st .
Jit inu vzpomínku zaznamenal

doktor -